FOR Freedom AND Justice...

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 107 CLEVELAND 3, O., WEDNESDAY MORNING, JUNE 1, 1949 LETO LI.—VOL. LI.

Librarian of Congress
Washington, D. C.

VESTI IZ SLOVENIJE

OSLI K JASLIM — OTROCI K MATERAM. Kdor ima mladino, tisti ima bodočnost. Da bi odrasle ljudi preustrojil v dobre komuniste, nad tem so jugoslovanski komunisti obupali. Zato pa hočejo dobiti v svoje roke mladino. Ne zadovoljijo se s tem, da kvarijo otroke v šoli. Tudi v predšolski dobi ročejo zastrupljati z brezverstvom. Hočejo jih iztrgati iz objema staršev in jih spraviti v svoje zavode. Endo triletne otroke vabijo v posebno organizacijo, ki se imenuje "Otroške jasli," večje v otroške vrtce.

Vse to se skriva za lepimi frazami. Mati naj odda dojenčka v otroške jasli, da se bo sama lažje posvetila policnemu delu. Ne sme biti sužnja moža in otrok. Predati se mora svojemu življenju.

Ker so pa matere za take nauke gluhe so izkali pomoči zdravnikov. Zdravniki naj bi dali ugodne izjave za otroške jasli. Tako pridejo novinarji v Ljubljani k uglednemu otroškemu zdravniku in ga prosijo, naj napiše ugoden članek o jaslih. Zdravnik se brani, da ne bo ničesar napisal. Novinarji po svoji navadi pa le silijo vanj, naj kaj napiše. Zdravnik odgovarja, da ne bo ničesar pisal. Če že hočejo jim bo nekaj povedal, toda tega naj nikjer ne pišejo. Širi naj se od ust do ust. Novinarji niso bili čisto zadovoljni, a ker ni bilo druge pomoči, so končno privolili. Zdravnik jim pravi: otroci spadajo k materam in osli k jaslim!

In posledice. Zdravnik je bil nekaj dni zaprt in nato upokojen. Novinarji so pa res poskrbeli, da se je ta njegova izjava širila, čeprav ni bila nikjer objavljena. Danes je to znano že skoraj po celi Sloveniji.

IZ ZAGREBA pismo tole pove: V cerkvi sv. Blaža smo v nedeljo videli, da je nek vojak šel k sv. obhajilu. To je bila senzacija. Vojaka še v cerkvi ni videti, kaj šele, da bi šel k sv. obhajilu.

ZNANEC, KI POZNA razmere v domovini, takole pravi: Marsikaj se bere o razmerah v Sloveniji. Toda če kdo ki je domovino poznal, sedaj vidi življenje tam, mora ugotoviti, da je resnica še veliko krutejša. Kar se zunaj piše in govori, je le površna in bežna slika resničnih žalostnih razmer. Tja bi bilo treba peljati diplomate in državnike in jim pokazati sedanje razvaline, ki jih je povzročil tako nesrečen konec druge svetovne vojne. Sodim, da bi vsakega prepričali, da je treba napraviti konec, z vsemi sredstvi.

SV. TRIJE KRALJI: Ta župnija je že od konca januarja brez duhovnika. Č. g. Ramšak se nahaja v zaporu. Ljudje hodijo k sv. maši v Št. Jošt, kjer imajo še duhovnika. Z strahom čakajo trenutka, da bodo tudi tega izgubili.

V IZGORJAH je umrla gospodinja pri Lazarju. Pokopali so jo v Žireh dne 3. aprila t. l. Zapustila je pet otrok.

POSESTNIK NAGODE JANEZ (Dolinar) je imel šest sinov. Vsi so bili domobranci. Vsi so bili vrnjeni s Koroške v Titovino in vseh šest so komunisti ubili. Imel je tudi dve hčeri. Ena je koncem leta 1947 umrla za jetiko, drugo pa je zadnji čas OZNA odpeljala v zapore. Sedaj sta oče in mati sama na posestvu. Oba sta že stara in oče je še bolehen.

NOVI GROBOVI

Kata Sabatovich

Umrla je Kata Sabatovich iz Everett, Ohio. Zapušča soproga Louis, in brata John Stamenkovich, ki živi v Chicago, Illinois. Truplo leži v pogrebnem zavodu Golub na Superior in E. 47. St. Pogreb bo v petek 3. junija v cerkev Sv. Pavla ob 9:30. Rojena je bila na Hrvatskem v letu 1886. V Ameriko je prišla v letu 1910. Bila je članica Gospodarskega kluba.

Clemens F. Skuzinskas

V pondeljek zjutraj je nagloma umrl Clemens F. Skuzinskas, samec, star 58 let. Stanoval je na 15618 Trafalgar Ave. Bil je rojen v Lithuaniji odkoder je prišel v Ameriko leta 1910. Bil je v prvi svetovni vojni in član Ameriške Legije, New York Central Post 999. Tukaj zapušča sestro Mrs. Judith Skerotes in dva brata, Joseph in Sebastian, v Lithuaniji pa sestro Marion Ludizus. Pogreb bo v četrtek zjutraj ob 8:45 uri iz pogrebnega zavoda August F. Svetek, 478 E. 152. St., v cerkev Sv. Gregorja na Superior Ave. in E. 65. St. ob 9:30 uri in nato na pokopališče Kalvarijo.

Lewis-ova kolektivna pogodba razveljavljena

Washington. — Narodni delavski odbor je odločil, da je sedanja pogodba, ki jo je sklenil Lewis za premogarsko unijo z lastniki rudnikov mehkega premoga nezakonita in da vodja premogarjev ne more več siliti lastnikov, da bi sklenili podobno pogodbo za bodoče. V bodoči pogodbi morajo odpasti določbe, ki jih odbor osporava. Lewis se bo verjetno pritožil. Posebno je važna določba, da morajo biti vsi premogarji člani Lewisove unije. — Lewis tudi noče podpisati protikomunistične izjave.

Poizvedovalni kotiček

Slavica Turk Calle Catalinas 271, Villa Fortuna, Santos Lugares F. C. N. G. S. M. Buenos Aires, Argentina išče svojega strica, ki živi v USA in je pred vojno imel naslov Stanley Ukmar R. F. D. št. 3. Fly Creec, N. Y. Kdor ve kaj o njem ali če bo sam bral to poizvedovanje, naj bo tako dober da piše Slavici Turk na gornji naslov.

Tri na dan

V Zed. državah je določenega 6.2% vseh dohodkov vlade za oboroževanje. V sovjetski Rusiji pa je določenih nič manj kot 19.2%.

* * *

In vendar vpijejo, da se Amerika oborožuje proti Rusiji. Pameten človek vidi, da je ravno obratno res.

* * *

Vse to se bo nehalo, kadar se bo uprl človek, ki daje denar za ubijanje človeka.

Direktno iz Washingtona

poroča STEPHEN M. YOUNG
Congressman-at-Large of Ohio

Upajmo

Ne moremo se še veseliti, vendar brez šale lahko upamo, da bomo mesto povečanja taks še letos dobili znižanje. Dobili smo mrzlo vojno s Sovjetsko Zvezo. Nevarnost vojne se je zmanjšala. O tem ni dvoma. Sovjetska agresija je zaustavljena vsaj v Evropi. Radi tega moremo misliti tudi na nekatera znižanja federalnih izdatkov. Zmanjšali se bodo izdatki za našo oboroženo silo. Moramo pa vedeti, da nas oborožena moč in evropski obnovitveni program letos veljata 21 bilijonov dolarjev. V prihodnjem letu moremo kar računati, da bomo izdatke za evropsko obnovitev lahko zmanjšali precej, izdatke za našo oboroženo moč pač tudi, tako, da se bo ta skupna vsota znižala za 30 do 40%. To je v izgledu in se bo izvedlo, razen, če se komunistična nevarnost spet kje grozeče ne pojavi ali v Ameriki ali pa kje drugod po svetu.

Zvišanja ne bo

Kot precej sigurno lahko povemo, da letos ne bo nikakega povečavanja taks. Dejansko mnogi kongresniki zahtevajo ukinjenje neprijetnih taks, kot se 25 odstotna taksa na telegrame, takse na telefonske pozive in razgovore, na prevoz in promet, na lepotila, na usnjene ženske torbice in krzna itd. Ker imamo nevarnost inflacije že precej v oblasti in so cene živilom nekaj popustile, se pojavljajo glasovi, ki zahtevajo, da se proračuni federalne administracije močno znižajo. Jasno je, da bodo nekateri nepotrebni uradniki morali izgubiti svoje službe, da se morajo ukiniti celi nepotrebni uradi in končno je treba razumeti, da morajo tudi federalni uradi začeti gospodariti še kako drugače, ne samo da vestno vodijo knjigovodstvo o izdatkih. Uradniki morajo začeti misliti na to, da moramo izhajati brez nekaterih stvari, ki bi jih sicer radi imeli, pa če jih nimamo, bo tudi šlo. Mnogi kongresniki se zelo trudijo, da bi izželi kaj dobrega za naše davkoplačevalce in zbirajo podatke o nepotrebnih federalnih izdatkih. Predsednik Truman je zahteval pooblastila o reorganizaciji, ki naj poceni administracijo. Če bo kongres predsednika ubogal, bi se lahko prihranilo nad bilijon dolarjev. Vsak državljan bi nekaj profitiral.

Boje se prijateljev

Najbrže se je že večkrat kdo vprašal, zakaj so sovjeti ravnali tako, da so vse svobodne narode združili proti sebi.

Winston Churchill je dobro odgovoril, da se sovjeti bolj boje prijateljstva kot pa sovraštva svobodnih narodov. On misli, da si sovjeti ne morejo privoščiti, da bi ljudje v svobodnih deželah vedeli kaj se v Sovjetski Rusiji godi in da bi njihovi lastni državljani poznali življenje v svobodnem svetu. Narodi pod sovjetsko kontrolo ne smejo zvedeti kakšno je življenje v zapadni civilizaciji.

Spomnimo se, da je Stalin prepovedal raznim državam in narodom, da bi se udeležili obnove Evrope po Marshallovem načrtu, dasi bi imeli samo dobiček. Spomnimo se, da so sovjeti preprečili, da bi atomska energija prišla pod mednarodno nadzorstvo. Če bi bili sovjeti to dovolili, bi dežele vzhoda nujno morale sodelovati v svetovni trgovini, v svetovnem izmenjavanju dobrin in bi morali biti kolikor toliko obveščeni o gospodarskem stanju po vseh deželah. Sovjetski diktator se tega boji. On ve, da bi taka vzajemnost večala medsebojnost in povezanost med narodi svobodnih držav in sovjetskih dežel. Vsak diktator ve, da ni nič kaj siguren v svobodnem svetu in se boji vsake sence svobode.

V tretje gre rado

Bivši kongresnik in predsednik narodnega odbora republikanske stranke Carrol Reece je tudi že začel volilno kampanjo za leto 1950. Kandidira za senatorja. Lepo svira na kitaro in visok tenor ima. S svojo živahnostjo, petjem in igranjem bolj agitira kot pa z republikansko modrostjo. Posebno zna smešno predstaviti "Strica Toma Mlajšega." Kaže kako stric Tom razliva svojo ljubezen, kliče k enotnosti in modruje o politiki, med tem pa teta republikanska stranka pada v omedlevico, se dviga na lestvi k zlatim zvezdam slave, pa zopet pada na tla. Ljudje pravijo, da Carroll Reece ne bi rad zopet videl Tom Dewey-a kot predsedniškega kandidata v letu 1952.

Eisler član vlade

* * *

Angleži so mu dali dovoljenje, komunisti pa so ga izbrali za člana prve vlade v vzhodni Nemčiji.

London, Anglija. — Angleške oblasti so dale nemškemu komunistu Eis'erju dovoljenje da potuje v Nemčijo. Eisler je vodil komunizem v Ameriki. Ker mu je grozilo sodno kazensko postopanje, je pobegnil na poljski ladji brez dovoljenja iz Amerike. Na zahtevo ameriške policije so ga angleške oblasti prijele in postavile pred sodišče. To pa je odločilo, da Eislerja mora oprostiti in ispustiti, ker ni kazensko obsojen kot zločinec v Združenih Državah, ki so zahtevale njegovo izročitev. Novi komunistični parlament vzhodne Nemčije je takoj pri prvi seji izvolil Eislerja za člana vlade Vzhodne Nemčije. Ta vlada bo nastopila takoj, ko se bo začela izvajati nova ustava, ki so jo v svoji coni diktirali sovjeti. Poleg tega bo imel Eisler mesto profesorja na vseučilišču v Leipzig-u.

47 ljudi ubitih med prazniki

Washington. — Med dnevi praznovanja od sobote do pondeljka je bilo doslej poročanih 47 smrtnih nesreč. V avtomobilski nesreči se je ubil tudi glavni blagajnik Združenih Držav Mr. William A. Julian iz Cincinnati. Njegov avtomobil se je zaletel v drugega blizu Bethsda, Md., ko se je Mr. Julian peljal na igrišče za golf.

Rusija ne vrne ladij

Washington. — State Department je zahteval naj Sovjetska Unija že vrne 31 ladij, ki jih je dobila med vojno na posodo za patrolno službo v severnem morju. Že decembra je sovjetski ambasador obljubil, da bodo te ladje Rusi vrnili, pa se doslej še ni nič zgodilo. Zato je sedaj State Department ponovil zahtevo.

Med Slovenci na Koroškem v Avstriji

Slovensko stvar uničujeta Nemec in komunist — Avstrijska vladna in cerkvena administracija zatirata naš jezik

Ko čitamo tu na Koroškem Ameriško Domovino, vedno bolj prihajamo do prepričanja, da je to edini list, ki se bori za pravice vseh Slovencev. Ameriška Domovina ima največ in najtočnejših novic iz domovine, ki ječi pod krvavim TTitovim režimom, ona se najbolj zanima za vse tiste naše ljudi, ki so ostali neosvobojeni v Italiji in Avstriji. Nas v Avstriji tepe žalostna usoda, da smo obsojeni na počasno narodno smrt. Naše stoletno hrepenenje po svobodi in narodnih pravicah dobiva v zadnjem času udarec za udarcem. Zapadnjaki so menda trdno odločili, da nas bodo Avstrijcem izročili na milost in nemilost.

Vsa naša zgodovina od šestega stoletja naprej, ko so se Slovenci tod naselili, pa do danes, je en sam strašen križev pot. V vseh stoletjih je bilo edino geslo naših severnih sosedov: Uničiti ta narod, osvojiti to zemljo za nemštvo. Kako sijajno so ta rabeljski posel opravljali, se najbolje vidi iz njihovih lastnih uradnih statistik. Oni sami trdijo, da je bilo leta 1870 na Koroškem 119,000 Slovencev, leta 1934 pa samo še 27,000.

Te številke so romale v širni svet in tako uradno lagale, da Slovencev na Koroškem več ni. Teh zlaganih številk se še danes poslužujejo avstrijski uradni delegati na mirovnih konferencah in prepričujejo svet, da smo Slovenci na Koroškem že izginili. Mi pa pravimo: — "Še smo na Koroškem Slovenci in trdni smo in zahtevamo svojo pravico. Stoletja se upiramo in v mučenju vstrajamo. Če bi šel Pregelj sedaj skozi naše vasi, bi zopet zapisal besede: "Umreti nočejo."

Kako je danes pri nas? Hudo, da hujše ne more biti. Ubijata nas Nemec in komunist. Vsi smo bili prepričani, da bo s koncem druge svetovne vojne urejeno tudi naše vprašanje in da bomo vendar enkrat zaživeli v svobodni Združeni Sloveniji. O kakšno razočaranje. Ostala je krivična meja in danes nas zopet zatirajo Nemci po vseh preizkušenih nacističnih metodah. Danes še toliko lažje, ker naši oblastniki mečejo enostavno vse, kar slovensko misli in govori, v komunističen koš. Pri tem oni sami in mi doro vemo, da komunistična klika med koroškimi Slovenci šteje komaj 3 odstotke prebivalstva in še to so sami pokvarjeni plačanci Tita.

Jasno je, da nočemo nikoli zatajiti svojega naroda in da se nikoli ne bomo odrekli priključitvi k Sloveniji. To je naša materina zemlja in edini porok, da bodo upoštevane naše narodne pravice, ki so pač na svetu prva vrednota. Toda prekletstvo komunizma, ki je zasužnjil našo domovino, nam je vzelo orožje iz rok. Kdo more prevzeti nase odgovornost, da bi dobro slovensko ljudstvo na Koroškem vrgel komunistom v jarem in ječo.

(Dalje prihodnjič)

Berlin zopet blokiran

Berlin, Nemčija. — Berlin ima drugo blokado. Vsled železničarskega štrajka je zopet vsa prehrana Berlina zavisna od prenosa in prevažanja hrane iz zapadnih dežel. Prav ta čas pa so sovjeti javili zapadnim silam, da bodo zopet imeli zrakoplovne manevre in opozorili, da morajo zrakoplovi voziti izključno in točno le v koridorjih, sicer se lahko zgode nesreče. Komunistična železniška uprava se seveda nič ne zmeni za zahteve železničarjev in se niti pogajati noče ž njimi.

Pet smrtnih obsodb v Rumuniji

Bukarest, Rumunija. — Pet oficirjev, med njimi en general, je bilo obsojenih na smrt pred vojaškim, komunističnim sodiščem. Sojeni so bili, ker da so izdajali rumunske vojaške tajnosti vojaškemu atašeju Združenih držav v Bukuresti.

Razne najnovejše svetovne vesti

LA PAZ, BOLIVIJA. — Bolivijska vlada je proglasila obsedno stanje, da bi mogla obvladati upor, ki je nastal v rudarskih revirjih. V stavko so stopile nove množice rudarjev. Spopadi med rudarji in vojsko in policijo se še nadaljujejo. Ranjencev je v teh spopadih že na stotine. Vso oblast je prevzelo vojaštvo.

* * *

PRAGA, ČEŠKA. — Gerharth Eisler, komunist, ki je pobegnil ameriški policiji, je odletel z letalom v Prago, kjer se bo udeležil konference evropskih voditeljev komunizma. Na letališču v Pragi so ga slovesno sprejeli zastopniki vlade in komunistične stranke. V Pragi se nahaja tudi podpredsednik vlade Sovjetske Unije Georgi Malenkov, ki je eden izmed voditeljev kominforme.

* * *

WASHINGTON. — General Lucius Clay se je uradno poslovil od vojaške službe. Pri tem je vojska priredila parado, ki ji je prisostvoval šef generalnega štaba, general Omar N. Bradley in tisoč mož tretje infanterijske armije. V New Yorku je generalu podelila častni naslov Columbijska Univerza.

* * *

WASHINGTON. — John Lewis je pred kongresnim odborom zahteval nov zakon o varnosti v rudnikih. Napadal je lastnike rudnikov, da se nič ne brigajo za življenja rudarjev in nič ne store v njihovo zaščito.

* * *

TRIPOLIS, SEVERNA AFRIKA. — Mufti Libije, to je najvišji verski predstojnik muslimanov v Libiji, je izjavil, da se bodo Arabci dali preje do zadnjega pobiti, kot da bi še enkrat sprejeli italijansko vlado in upravo. Pretil je, da naj si nihče ne domišljuje, da bo šlo tako gladko kot je šlo proti Arabcem v Palestini, kajti afriški Arabci se bodo borili do konca.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

K molitvi—

Za pokojno članico Mary Jevnikar bomo molile članice Oltarnega društva pri Mariji Vnebovzeti. V ta namen naj pridejo vse v Želetov pogrebni zavod v sredo 1. junija ob pol osmih zvečer. V četrtek pa naj po možnosti pridejo vse k njenem pogrebu.

Katoliški dan—

Oltarno društvo pri Mariji Vnebovzeti ima sedaj kampanjo za nove članice. Rade bi dobile vse, prav vse katoliške žene naše fare v svoje vrste. V nedeljo imamo skupno sv. obhajilo, popoldne pa uro molitve in po tri sejo. Seja je zelo važna. Moramo se pripraviti za Katoliški Dan. Naj torej pride vsaka v nedeljo dne 5. junija gotovo tudi na sejo.

Televizijski aparat—

Televizijski aparat, ki je bil oddan na proslavi 20 letnice dr. Najsv. Imena pri fari Marije Vnebovzete, je dobil Norman Zupančič, 7606 Union Ave. Društvo se zahvaljuje vsem za sodelovanje.

Demokratje v Euclidu—

Seja demokratske organizacije v Euclidu se vrši v sredo ob 8:30 v Euclid Club House. Vabljeni ste vsi.

Ne bo sej—

Članstvo društva St. Clair Grove št. 98 WC ne bo imelo rednih društvenih sej v mesecu juniju, juliju in avgustu.

Peta obletnica—

V četrtek ob 7:45 bo v cerkvi sv. Vida maša za pok. Frank Kisovec v spomin pete obletnice njegove smrti.

V bolnišnici—

Jimmy Brodick iz 1278 E. 55. St. se nahaja težko bolan v St. Alexis bolnišnici, kjer ga prijatelji lahko obiščejo v sobi št. 109.

Graduirala bo—

V sredo bo graduirala iz Notre Dame kolegija Miss Marion Mauer, ki je hčerka Mr. in Mrs. John Mauer, 3522 E. 82. St. Graduacija se bo vršila v sredo zvečer v Severance dvorani.

Prišla na pogreb—

Rozalija Gregorčič iz Bridgeport, O. je prišla na pogreb svojega brata John Drenška. Omenjena ostane par dni tukaj pri družinah Špendal in Anton Hočevar.

Odide v Kanado—

Mr. Anton Grdina se bo pridružil romarjem v Midlandu, Ontario, v nedeljo 5. junija. Obenem bo obiskal tam svojega sorodnika Mr. Marna in druge že v soboto popoldne.

K molitvi—

Člani dr. sv. Jožefa št. 169 KSKJ naj pridejo v sredo ob 8 zvečer v Želetov pogrebni zavod na E. 152. St. k molitvi za pok. članico Mary Jevnikar.

Šestnajsta obletnica—

V petek ob 8:30 bo v cerkvi sv. Vida maša za pok. Mary Stermole v spomin 16. obletnice njene smrti.

Nov rekord pri avtomobilski dirki

Indianapolist, Ind. — V avtomobilski tekmi na 500 milj je zmagal Billy Holland, ki je prevozil progo v štirih urah 7 minut in 15.97 sekunde. To pomeni, da je dosegel hitrost 121,377 milj na uro. Trije tekmovalci so bili ranjeni, eden med njimi težko.

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. HEnderson 0628 Cleveland 3, Ohio

Published daily exxcept Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države $8.50 na leto; za pol leta $5.00; za četrt leta $3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav $10.00 na leto. Za pol leta $6.00, za 3 mesece $3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States $8.50 per year; $5.00 for 6 months; $3.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States $10 per year. $6 for 6 months, $3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83 No. 107 Wed., June 1, 1949

JUNE

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

DR. MIHA KREK:

K dnevu naših mučenikov

Dne drugega junija praznujemo Slovenci vsako leto po drugi svetovni vojni spomin mučenikov, ki so dali svoja življenja v borbi proti komunističnim revolucijnarjem in, ki so bili mučeniško usmrčeni v letu 1945.

Čim bolj se dogodki oddaljujejo v preteklost, tem svetlejši je mučeniški žar slovenskih borcev. Ves razvoj dogodkov po vojni in revoluciji v Sloveniji potrjuje kako so Slovenci imeli prav, ko so sredi sovražne okupacije spoznali, da je komunistična revolucija največja nevarnost in dvignili orožje v obrambi proti napadu s te strani. Če je kdo v letu 1945 radi sence trenotne politične situacije še dvomil nad upravičenostjo in pravilnostjo slovenskega protikomunističnega boja, sedaj ne more več, če mu je le kaj do naroda in njegove svobode.

Po vseh teh letih je postalo popolnoma jasno, da so slovenski fantje bili svet in upravičen boj. Jasno je, da so branili najosnovnejše pravice narodove pred zavratnim napadom, pred ubijalci, ne le izdajalci, slovenske narodne svobode, osnovnih pravic in svetinj.

Slovenski fantje so pravilno vedeli, da komunistična osvobodilna borba ni nikaka osvobodilna borba ampak se pod to krinko, ki je bila takrat popularna, skriva socijalna in politična revolucija, ki naj spravi naš narod pod jarem najhujše tuje diktature.

Slovenski fantje so bili v ogromni večini člani katoliških slovenskih organizacij, največ med njimi je bilo vernih, praktičnih katoličanov, ki so šli v borbo res s prepričanjem, da se morajo z orožjem v roki boriti za ohranitev vere in verske svobode med Slovenci. Iz najglobljega verskega prepričanja so jemali moči za svojo žrtev. Poznali so svoje sovražnike. Kri zavratno umorjenih duhovnikov, katoliških mož in žena po ljubljanskih ulicah, kri katoliških mladeničev in mučeniške smrti celih družin z nedolžnimi otroci vred je vpila po obrambi. Komunisti so bili izdali ukaz: Pobijte vse duhovnike. Cerkve so gorele. Katoliški slovenski fantje in možje, ki so se združili v prostovoljno slovensko narodno vojsko, so to storili radi klica svoje vesti, ki jim je govorila, da je prišla doba, ko se vera naših očetov mora braniti ne samo z rožnim vencem ampak tudi z orožjem. Narodne mase so smatrale odpor proti komunističnim revolucijonarjem za sveto vojsko v brambi vere in krščanske kulture med Slovenci.

Ob četrti obletnici Golgote Slovencev ne moremo nič drugega kot Boga hvaliti, da je bilo med Slovenci na tisoče in desettisoče junakov, ki so neustrašeno branili in svoje življenje dali za vero v Boga in verska izročila svojih očetov.

Slovenska narodna vojska je šla v boj proti komunističnim revolucijonarjem, da ohrani svojemu ljudstvu narodno, politično, demokratično svobodo. Slovenski protikomunistični borci so tiranijo komunizma poznali. Oni so vedeli kaj narod čaka, če komunistična revolucija uspe. Diktatura kakršna je postala očitna zapadnemu svetu šele mnogo kasneje, je bila demokratičnim Slovencem jasna že takrat. Vedeli so, da gre za življenje in smrt. Vedeli so, da branijo vse kar je narodu svetega in dragega. Vedeli so, da gre za daljšo dobo narodovega življenja. Čutili so, da so orodje v prelomu časov, ob nastopanju nove dobe. Hoteli so prihraniti Slovencem suženjstvo, ki ga izvaja totalitarna država, diktatura brezvestne manjšine, ki hoče biti popolen izkoriščevalec vseh ljudskih sil in vsega narodovega premoženja.

Zato so slovenski vojaki branili vsako vas, branili vsako hišo, čuvali vsako življenje, vsako ped svobodne zemlje.

Protikomunistična borba Slovencev je veličastna drama samoobrambe. Kaže kako nastopa zaveden narod kadar mu gre za življenje. Kaže kako narod nastopa kadar so v nevarnosti stvari, ki so mu svete. Ona je najmogočnejši dokaz, da smo Slovenci zrel narod, zmožen največjih dejanj.

Ko minevajo leta, je vedno bolj jasno, da je slovenska protikomunistična borba predragocen kapital, zaklad iz katerega bodo Slovenci zajemali nedogledno dobo v bodočnosti. Drugi junij ne bo le dan žalovanja in spomina naših mučencev, bo dan slave slovenskega imena. Meč komunističnega tirana bo zarjavel. Kraljestvo hudobe, ki se je razdivjala nad nami, bo propadlo. S slovenskimi mučenci obogaten se bo slovenski narod ponosno postavil v vrsto svobodnih narodov, ki so zaslužni za rešitev sveta pred komunizmom.

Edini Winston Churchill je bil toliko velik in močan, da je priznal in obžaloval, da je med vojno podpiral komunistično revolucijo na Balkanu. Vsi drugi, ki so nas izdali, a skrivajo svoj greh za praznimi izgovori, bodo še osramočeni stali pred sodbo ne le našega, tudi vseh drugih svobodnih narodov. Za to kar se je zgodilo v Vetrinju, ni izgovora, to je izdaja. To je bila prevara v najbolj ostudnem pomenu te besede.

Ne vemo še zakaj je moralo tudi to priti nad nas. Pa tudi božji Sin je moral izpiti kelih trpljenja do konca in do dna in tudi on je moral pretrpeti ponižanje, da je bil izdan rabljem in sovražnikom. Izdan po svojem učencu, ki si ga je sam izbral. Žrtev, čista in popolna žrtev golorokih in izbičanih tisočev, ki so jih vragi pobili, je morala dopolniti kar je morda še manjkalo, da bi dobila slovenska protikomunistična vstaja vso svojo vrednost. Tisoči so morali zvezani umreti, da so si komunistični zmagovalci takoj ob svoji zmagi izkopali svoj lasten grob. Večna čast in slava slovenskim mučencem!

BESEDA IZ NARODA

Poper in koprive

Cleveland, O.—Tone Garden joka v klaftrskih uvodnikih, kakor da bi se delala njemu, Prosveti in vsem Titovim sopotnikom na Lawndale ave. vnebovpijoča krivica, ker se jim očita, da so "subverzivni" ali z drugimi besedami, da pomagajo izpodkopavati ugled in avtoriteto ameriške vlade. Dober primer je uvodnik v uradni Prosveti dne 18. maja. Toda v dnevniku Prosveta (ki ima seveda istega urednika) z dne 13. maja je isti Tone izbuljil oči, na široko zazijal in fliknil na prvo stran sledeči masten naslov čez dve koloni:

USTVARJANJE HISTERIJE Z VOHUNSKIMI FARSAMI.

Vest, ki sledi, je poldrugo kolono dolga in od začetka do konca zasmehuje prizadevanje kongresa in ameriških oblasti vobče, da zatro sovjetsko špijonažo v Ameriki in zvlečejo iz podganjih lukenj razne protidržavne in protisocijalne karakterje in potenčne sabotažnike in komunistične šturmarje, s katerimi so možje iz Kremlina potresli tudi Združene države kakor s termiti in črvi; to prizadevanje zveznih oblasti imenuje ta krasni primer stoprocentno sopotniškega "objektivnega" zavajanja in zmerjanja "gonjo na coprnice," a ljudi, ki zveznim oblastim pri tem pomagajo, imenuje renegate (Bogdan Radica in poljski general Izidor Modelski) "izrodke iz tujih dežel, vohune, ubežnike in podobno pakažo."

In potem, ko tako izlije svoj žolč in zasmeh na zvezni kongres in oblasti, se pa še čudi, če te oblasti njega z vso njegovo sopotniško žlahto imenujejo subverzivneže ali rovarje proti oblasti! Bogme, tragedija Prosvete se spreminja v norčavo komedijo!

* * *

Webster's New Collegiate Dictionary razlaga prehajalni glagol "subvert": "To undermine the morale, allegiance, or faith of; corrupt." Torej pomeni subverzivnost ali rovarjenje *izpodkopavanje morale, zvestobe do nečesa ali vere v nekaj,* v našem primeru državne oblasti. Nikjer ne stoji, da se z zasmehovanjem in omalovaževanjem državnih oblasti *dviga morala državljanov, utrjuje njihova zvestoba do domovine in poživlja njihova vera v Ameriko, ameriško vlado in njen način življenja.* To trdijo samo komunisti. Pa sopotniki, kajpak.

Tone Garden tudi očita "zlobni, glupi, slepi, neznačajni in prevarantski kliki" nesopotnikov pri SNPJ, da "se je za svoje umazano orodje poslužila ubogega in po krivici ožigosanega Sansa."

"Možu se pa res jezik zapleta," se je zasmejal sosed Miha tako na široko, da je pokazal vse škrbine. "Najprej prizna, da je njegov ljubljeni Sans umazan, potem pa v isti sapi očita nasprotniku, da isto stvar obenem napada in rabi za svoje orodje! Kaj praviš, Peter, ali jim tudi v Illinoisu manjka prostora v tistih zavodih, kamor pošiljajo take ljudi, ki so malo preveč pametni?"

* * *

Iz starokrajskega pisma: — "Komunisti nam vsa leta trobijo, da nimate v Ameriki nič, da vam vsega manjka in da stradate, zdaj se je pa pojavila v štacunah—ameriška mast! Gotovo so vam jo odtrgali od ust tisti wallstreetski krvoloki, ki vas imajo zasužnjene. Pri nas je pa drugače, da še nikoli kaj takega. — Pa ne pozabi mi poslati naramnic, da ne izgubim še hlač, kajti pri nas jih ne dobiš za noben denar."

* * *

Te dni mi je prišla v roke knjižica z naslovom: "Edvard Kardelj, minister-morilec," ki jo je spisal neki Ivan Andrejčič. Če verjamemo Andrejčiču, tedaj je pravi razbojnik med jugoslovanskimi komunisti Kardelj in ne Tito, ki se zdi v primeri ž njim pohleven in nedolžen kot nepokvarjen ministrant. Knjižica pripoveduje, kako se je Kardeljev morilski talent razmahnil med "osvobodilno" vojno, tekom katere se je omejeval na zahrbtne umore slovenskih političnih voditeljev in duhovnikov, ki so odklanjali komunizem, dočim je ostro nasprotoval vsakemu ubijanju okupatorjev, Nemcev in Italijanov. Andrejčič podpira svoje trditve s citati iz Kardeljevih pisem. Za krasne obešenjake se navdušujejo naši sopotniški kapitani! Kakor čitam v A. D., je brošurica naprodaj v knjigarni Jožeta Grdine, 6113 St. Clair Ave. Cena 50c.

* * *

Amerika kar mrgoli "liberalnih," "naprednih" in drugačnih časopisov, ki se v potu svojega obraza trudijo, da kar najbolj točno narišejo slabo stran Amerike — prav kakor se trudijo prikazati samo dobro stran Sovjetije in drugih "proletarskih nebes" v Evropi in Aziji. Ker smo tudi Slovenci "častno zastopani," kakor bi rekel kak ginjen društvenik na seji ali po seji, predlagam, da začne "Ameriška domovina" objavljati tedensko rubriko ali "kolono" pod naslovom "Naša dobra stran." Kolona bi prinašala izvlečke novic, ki zaznamujejo napredek v različnih panogah ameriškega življenja, pokažejo, kako Amerikanec pomaga sebi in bližnjemu v stiski, pridobitve raznih slojev itd. V ameriškem časopisju in revijah mrgoli takih vesti. Naši čitatelji bi potem kolono lahko izrezali in poslali v pismih svojcem v starem kraju, da bodo videli, kako jih titovski tovariši v Ljubljani in Chicagu tudi v tem pogledu vlečejo za nos. (Kar mi daje misliti, da chicaški tovariši prav za prav ne pišejo o Ameriki za svoje ameriške čitatelje, temveč za tovariško uporabo v Kardeljevem pašaluku. Mar mislite, da je golo naključje, da tovariši na obeh straneh Velike luže tako verno soglašajo, da je pri nas vse narobe in tam pa vse prav?).

Iz Chicaga mi pišejo, da je našla "Svobodna beseda" dobro zaslombo v Clevelandu. Tudi prispevki v tiskovni sklad prihajajo iz Metropole. Vsa čast rojakom, ki se ne le zavedajo potrebe odločno protikomunističnega, demokratičnega naprednega tiska, temveč so tudi pripravljeni žrtvovati nekaj dolarjev za tako časopisje. Ampak jaz stavim, da bi bili izdajatelji "Svobodne besede" še bolj veseli, če bi posegli v žep tudi oni prejemniki in čitatelji, ki jo sicer hvalijo, toda mošnjička pa ne odpro. Upravnik namreč pohvale ne more vnovčiti in tiskarni je treba plačati v "trdih" ameriških dolarjih.

* * *

Zadnjič je tiskarski škrat šaril po mojem dopisu in odgriznil del enega stavka iz mojih pripomb k zadevi španskega fašističnega diktatorja generala Francisca Franca. Jaz sem v odstavku z začetno ugotovitvijo, da je zlo vedno zlo, rdeče ali črno, zapisal: "Kolikor vem, tudi katoliška cerkev smatra, da je zlo, greh ali zločin, *vedno in povsod nič več in nič manj kot zlo, greh ali zločin.*" Škrat mi je požrl podčrtane besede, s čemer je stavek izgubil svoj pravi smisel in postal dvomljiv. Toliko, da ne bo kdo mislil, da nisem vedel, kaj bi rad povedal.

Peter Kopriva.

Kaj piše naročnik iz Afrike

Glen Cowie.—Bogu pozdrav! — Saj mi ne boste verjeli, da vam pišem iz vroče in črne Afrike. Po volji in milosti božji sem prispel sem v januarju. En dober mesec sem bil na glavni postaji "Marija Trost," sedaj sem pa v Glen Cowie, kjer je bil nekoč p. Bratina, ki ga gotovo poznate.

Morda vas bo zanimalo naše misijonsko življenje. Moje prvo opravilo je seveda učiti se jezike. Postaja leži v še popolnoma poganskem okrožju. Okrog 1000 katoličanov je raztresenih daleč naokoli. Poganov pa je okrog 80,000 v našem delokrogu. Vsak dan prihajajo na postajo, seveda še napol nagi; le okoli ledja si privežejo kako cunjo. Na naši postaji imamo razne šole s 350 učenci. V daljni okolici pa seveda več manjših šol in cerkvic.

Misijonsko osebje obstoja iz 4 patrov, 4 bratov in 5 sester. V šolah učijo učitelji - katoličani, ki jih je dal misijon izšolati. So seveda črnci — domačini. Med brati je tudi en Slovenec, br. Poznič. Če se nam bo posrečilo dobiti pravočasno dovoljenje, bo prišel tudi en slovenski zdravnik v misijonsko bolnišnico. Tako bomo kar trije Slovenci skupaj na eni postaji.

Vprašali me boste, kako preživljamo toliko otrok? Glede prehrane še ni tako zelo hudo. Postaja ima veliko farmo, na kateri pridelamo precej koruze. Vsakdanja hrana menda vseh črncev je "porič." Jedo še seveda brez žlic, vse kar s prosto roko. Zravem pa kaj popijejo. Zelo zanimivo je, da veliko naših jedi ne pokusijo. Tako na primer ne jedo telečje pečenke, ker je meso premehko. Pač pa radi jedo goveje meso in čimbolj trdo je in čimbolj smrdi, tembolj jim tekne. Fantje na naši postaji si nalovijo kobilic, jih nanizajo na tanko šibo, dajo za trenutek nad ogenj, potem pa s slastjo pojedo. Včasih tudi staknejo kak divji med. Sedaj šele razumem, kar piše v sv. pismu o Janezu Krstniku: "Jedel je kobilice in divji med."

Največja ovira pri našem misijonskem delu so številne protestantske sekte. Črni pastorji s kolarji rastejo kot gobe po dežju. Seveda ima vsaka vas svojo sekto, svojo vero in svojega boga. So sicer krščeni, a v resnici ostali še pogani. Škoda, da je med Slovenci tako malo zanimanja za misijone. Šele, ko je človek na licu mesta, vidi ogromno polje, ki je v resnici zrelo, a je mnogo premalo žanjcev.

Pogani vedo, da ne morejo več tako ostati. Čas je dozorel. Vprašanje je samo, kdo bo te ljudi zajel. Spominjajte se nas v molitvah, kajti brez blagoslova od zgoraj je zaman naše delo. Tudi jaz se vas bom rad spominjal na misijonskem polju, v misijonskih cerkvicah, raztresenimi med samimi pogani.

Z misijonskim pozdravom,

P. Hladnik Albin.

Iz domovine

Tega morda ne veste

Vse življenje v domovini se danes razvija pod vtisom Titovega spora s Kominformom. Narod je danes razdeljen v tri tabore, ki se med seboj sovražijo na življenje in smrt. Kominformovci so prepričani, da bo s pomočjo Rusije njihova obveljala in da bodo kmalu oni postali popoln gospodar položaja. Takrat bodo prav po boljševiško obračunali s Titovci in vsemi, ki so z njimi držali.

Titovci, ki imajo v rokah vojaški in policijski aparat, se čutijo sicer varne, vendar pa ne toliko varne, da bi upali javno in brezobzirno nastopiti proti Kominformovcem in jih enostavno spraviti, kakor to delajo z drugimi svojimi nasprotniki

Zato s ta boj vrši bolj na tihem, a z vso silo. Ker se spor ne odigrava v nižjah plasteh partije, ampak v višjih, je razumljivo, da so tarča policije komunistični intiligenti in višji funkcionarji patrije Vsak, kdor je osumljen kominformovstva, je aretiran in ga spravijo v zapor. Na ta način so sedaj vse graščine v Sloveniji spremenjene v zapore, ki jih v glavnem polnijo kominformovci. Palmetovo graščino na Igu so n. pr. popravili in za eno nadstropje dvignili in danes je v njej okrog 600 jetnikov — kominformovcev.

Bistvo spora s Kominformom je v tem, da je Tito zavrnil rusko zahtevo po proglasitvi Jugoslavije za sovjetsko zvezno republiko. Nanj je Moskva najprej postavila to zahtevo in njemu bi morali nujno slediti tudi ostali sateliti. Tito pa se je le predobro zavedal, da je gospod in gospodar le v taki Jugoslaviji, kakršna danes obstoja, v sovjetski zvezni republiki pa bi bil brezpomemben mož, ki danes je, jutri ga pa več ni. Če Kominform tako želi. Seveda je njegov zgled našel posnemalce tudi na Poljskem, Češkem, v Romuniji. Zato povsod poka in tudi Krimska konferenca ni pokazala posebnih uspehov. Za slovenski narod je to sreča. Kot obmejni narod v sovjetski zvezni republiki, bi doživljal usodo baltskih in kavkaških narodov. Bil bi razseljen. Sovjeti bi stali na Jadranu in na Karavankah.

Zaradi tga spora so huda trenja v partiji, režim sam pa je nesiguren in se mu to pozna pri vsakem delu in pri upravljanju države, ni odločnosti in jasnosti v premnogih odločitvah, pri uradniškem in upravnem aparatu vlada nesigurnost, bojazen in zato je povsod opažati ne samo zastoj ampak nazadovanje in velik nered. Naj to stanje osvetljita samo dva primera:

Neodgovorno poslovanje v uradih.

"MLO Celje je oktobra lanskega leta napravil vlogo na Ministrstvo za trgovino in preskrbo, naj bi mu dodelili izreden kontingent tekstilnega blaga za revne šoloobvezne otroke. Ker je bil kontingent na razpolago, bi bilo treba odgovornim ljudem na ministrstvu

(Dalje na 3. strani.)

LJUBA MIČIKA, KI 'MAŠ TUD' BESEDO!

Ljuba tetka! Zelo sem bil vesel Tvojega zadnjega pisma, ker mi v njem praviš, da tisti vaš ni bil nič hud, ko sem "zabavljal" čez tvoje klobučke. Pa sama dobro veš, da nisem zabavljal, ampak jih samo ocenjal in ti pravil, kateri je nam, ki beremo Ameriško Domovino, najbolj všeč. Saj všeč so nam bili vsi, vsak na svoj način. Samo zdelo se nam je tako, da ga v baretki še najbolj pihneš. Tako lepo ti sedi na ljubki glavici, da se človeku kar milo stori pri srcu, če te pogleda. Žive oči pa ti zavija navzgor, kakor da bi tudi ti sama rada videla, kar vidimo drugi. (Veš, vse to ti pišem tako, da me naša ne vidi, ker res ne vem, če bi ji ugajalo, da si jaz s kakim dekličem dopisujem, pa čeprav je Tetka in zato bližnja žlahta; saj sama veš, da hočejo ženske vsakega človeka zase, samo zase). Torej tisto baretko le še večkrat natakni, prosim, ko pa te v nji vsi tako radi gledamo.

Danes pa me ima, da bi ti povedal zgodbico, ki se bo ob nji morda še tisti tvoj skrivaj namuznil — in si mislil svoje. — Bila je večja družba turistov ali hribolazcev, mešana družba, ki je pravkar plezala s Konja in spet stopila na varna tla. Konj je konjski glavi podobna gora v Kamniških planinah, ki se je mnogi zelo bojijo. Navzgor plezati ni težko; huda reč pa je navzdol, ker moraš na vsako stopinjo paziti, se oprijemati, plaziti se po vseh štirih, večkrat pa porabljati celo peto nogo (to je tisto, ki nam navadno služi za sedenje). Odličen kos te družbe je bila tudi Tetka. (Prav zato mi je prišla na misel, ker ji je ime kakor tebi. Klicali pa so jo tudi Ančka). Drug, zelo jezičen član družbe je bil mlad človek, ki so mu rekli Tamal, menda samo zato, ker je bil dolg ko preklja.

Ko so se vsi oddahnili, da so varno preplezali nevarnega Konja, je Tetka pogledala nazaj, se stresla ob pogledu na grde pečine, štrleče kot čeljust škrbastih zob, in rekla:

"No vidite, vsi smo srečno prišli spet dol. Pa ljudje toliko čvekajo, da je Konj nevaren, neprehoden in ne vem kaj še vse. In še pravijo, kako hudo se človeku v glavi vrti, kadar mora po teh pečinah dol. Meni pa se ves čas ni prav nič v glavi vrtelo!"

Tamal je bil navihan in razposajen, rekali so mu, da je "žleht." Tudi zdaj ga je zasrbel jezik in je pograbil Ančkine besede::

"Ali pa tudi veš, Ančka, zakaj se ti ni nič v glavi vrtelo?"

"No, menda zato, ker sem dober turist in imam jasno glavo, ne?"

"Oh ne! Zato se ni nič vrtelo, ker se ni imelo kaj!"

Nekateri so se zakrohotali, drugi pa se samo namuznili, da bi ne bilo Ančki preveč nerodno, saj so jo vsi radi imeli. Ančka pa je samo premišljevala, ali ji je Tamal napravil poklon ali pa kaj drugega.

Vidiš, ljuba moja (da naju ne sliši tisti tvoj ali pa naša!), takole pride, če je kdo tetka. Tako ti bom tudi jaz marsikaj zaupal, česar komu drugemu ne bi. Tetka je vselej izkušena ženska, ki nikoli ne zameri, vsakemu rada pomaga, in ljudi razume in ve, da nič hudega ne mislijo, če se malo pošalijo. — Tetka je čisto zlato. Kaj bi bil svet brez tetk!

Če je tisti vaš res še bolan, ga prav lepo pozdravi, kakor tebe pozdravlja

Stric.

A. S. Puškin:

Kapetanova hči

"V najlepšem redu?" je ponovil Pugačov. "A ljudje mro od lakote!"

Samozvanec je govoril resnico; a zaradi dolžnosti, ki me je vezala s prisego, sem mu zagotavljal, da je vse to prazna govorica in da je v Orenburgu še hrane na prebitek.

"Sedaj vidiš," — je povzel starec, "da ti laže v obraz. Vsi begunvi izjavljajo soglasno, da gospoduje v mestu glad in bolezen, da že mrhovino uživajo, in s kako slastjo! A njegova milost zagotavlja, da je v mestu vsega na prebitek. Ako hočeš obesiti Švabrina, potem obesi prav na tisto bruno tudi tegale mladiča, da bi si ne imela česa zavidati."

Videl sem, da Pugačov vsled besedi kletega starca omahuje. K sreči je začel Hlopuša nasprotovati svojemu tovarišu.

"Molči, Naumič," mu je rekel. "Ti bi samo davil in klal. Kakšen junak to? Da te človek samo pogleda, saj se mora nehote vprašati, v čem stanuje pri tebi duša. Z eno nogo si že v grobu in vendar bi še rad moril. Ali imaš še premalo krvi na vesti?"

"Kakšen svetnik si pa ti?" mu je odvrnil Bjeloborodov. "Odkod se je neki vzelo v tebi sočutje?" —

"Ne rečem," je pristavil Hlopuša — "tudi jaz sem grešnik, in ta roka (pri tem je stisnil svojo koščeno pest, zasukal rokava in razgalil svojo kosmato roko) in ta roka je tudi kriva prelite krščanske krvi. Ampak jaz sem uničeval sovražnika, nikoli gosta, na prosti cesti in v temnem gozdu, ne pa doma, sedeč za pečjo, s kolom in sekiro, ne pa z babjim klepetanjem."

Stari Bjeloborodov se je obrnil proč in zamrmral besedi "odrezani nosnici"- . . .

"Kaj mrmraš, stara kukavica?" je vzrojil Hlopuša. "Jaz ti pokažem odrezani nosnici. — Molči, tudi ti prideš na vrsto. Če Bog da, tudi ti še okusiš klešče! . . . A dotlej se varuj, da ti ne populim tistih kocinic iz brade-"

"Gospoda generala," je izpregovoril Pugačov važno, "nehajta se prepirati. Ne bila bi nesreča, ako bi cepetali vsi orenburški psi z nogami pod enimi in istimi vislicami — slabo bi pa bilo, ako bi se naši vrli psički klali med seboj. Torej pomirita se!" —

Hlopuša in Bjeloborodov nista črhnila niti besedice, ampak sta mračno zrla drug na drugega. Spoznal sem, da moram na vsak način premeniti razgovor, ki bi se mogel končati zame zelo neugodno. Zato sem se obrnil na Pugačova in mu rekel veselega obraza:

"Eh, kmalu bi se ti bil pozabil zahvaliti za konja in kožuh. Brez tebe bi ne bil dospel v mesto in bi bil zmrznil na potu."

Zvijača se mi je posrečila. Pugačov se je razvedril.

"Dolg je lep, če se poplača," je rekel z glavo pritrjevaje in z očmi mežikaje. "A sedaj mi povej, kakšno razmerje te veže do one deklice, ki ji dela Švabrin silo. Menda ni užgala tvojega mladeniškega srca, kaj?"

"Moja nevesta je," sem mu odgovoril, videč blagodejno izpremembo vremena in ne smatrajoč za potrebno, da bi mu prekrival resnico.

"Tvoje nevesta!" je vzkliknil Pugačov. "Zakaj nisi tega prej povedal? Mi te oženimo ž njo in se povabimo v svate."

Nato se je obrnil k Bjeloborodovu.

"Slišiš, maršal! Midva z njega blagorodjem sva stara prijatelja; sedimo k večerji. Jutro je modrejše od večera. Jutri bomo videli, kaj ž njim."

Rad bi bil odklonil ponujeno čast, toda bilo je nemogoče. Dve mladi kozački, hčeri posestnika, bajte, sta pokrili mizo z belim prtom, prinesli kruha, juhe in nekaj steklenic vina in piva. — V drugič sem bil s Pugačovim in ž nejgovimi groznimi tovariši pri eni in isti mizi.

Ponočna gostija, katere sem se nehote udeleževal, je trajala globoko v noč. Naposled so začeli vinski duhovi premagovati pivce. Pugačov je zadremal na svojem mestu; njegova tovariša sta vstala in mi dala znamenje, naj ga pustim samega. Odšel sem ž njima. Na Hlopušino povelje me je odvedla straža v sodno sobo, kjer sem našel tudi Saveljiča. Tu sva ostala zaprta.

Dobri striček je bil tako presenečen in prestrašen zavoljo dogodkov, ki so se nama bili pripetili, da me še izpraševati ni mogel. Legel je v temi, in dolgo sem ga še slišal stokati in vzdihovati, nazadnje pa je zasmrčal. Jaz pa sem se prepustil premišljevanju, ki mi vso noč ni dalo zatisniti očesa.

Zjutraj je poslal Pugačov pome. Odšel sem k njemu. Pred njegovimi vrati je stala kočija, v katero so bili vpreženi trije tatarski konji. Ljudstvo je vrelo na ulico. V veži sem srečal Pugačova; imel je na sebi popotno obleko: kožuh in kirgiško čapko. Včerajšnji sopivci so ga obkrožali; vsem se je kazala na obrazu pokorščina, ki je pa zelo nasprotovala vsemu, kar sem videl snoči.

Pugačov me je veselo pozdravil in mi velel, naj sedem ž njim v kočijo.

Sedla sva.

"V bjelogorsko trdnjavo!" je velel Pugačov širokoplečemu Tatarinu, ki je stoje vodil trojko konj.

Silno mi je bilo srce. Konji so se spustili v dir, kraguljčki so zažvenketali, kočija je odrčala . . .

"Stoj, stoj," se je zaslišal za nama predobro znani mi glas, ozrl sem se in zagledal Saveljiča, sopihajočega za nama.

Pugačov je ukazal ustaviti.

"Batjuška, Peter Andrejič," je kričal starček, "ne pusti me na stara leta med temi razboj — —."

"A-a, stara kukavica!" je zaklical Pugačov. "Zopet naju je Bog združil. No, pa prisedi odspredaj na voz."

"Hvala, car, stokrat ti hvala, rodni očka!" je rekel Saveljič in sedel. "Da ti Bog sto let zdravje in srečo, da si se ozrl na mene starčka in me utolažil. Vse svoje življenje bom molil zate in nikoli več ti nočem očitati onega zajčjega kožuha."

Ta zajčji kožuh bi bil lehko nazadnje zares razjaril Pugačova. K sreči samozvanec ni slišal neumnestnega cikanja, ali pa ni porajtal nanje.

DO YOU GET VITAMINS?

Of course you do, everybody does! Couldn't live if they didn't. The question is, do you get THE RIGHT Vitamins? A great many people do not, and as a result feel below par.

ONE-A-DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, provides the basic daily requirements of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known.

Get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules at your drug store.

MILES LABORATORIES, INC. Elkhart, Indiana

KOLEDAR DRUŠTVENIH PRIREDITEV

JUNIJ

3. — St. Vitus Cadets št. 25 SŽZ, ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

4. — 23. Ward Democratic Club ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

5 — Društvo Soča št. 26 SDZ priredi piknik na prostorih Doma zapadnih Slovencev 6818 Denison Ave.

11. — Društvo sv. Cecilije št. 37 SDZ ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

12. — Društvo sv. Križa št. 214 KSKJ priredi piknik na prostorih Doma zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

18. — Sportman Club društva št. 1 SDZ ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

19. — Gospodinjski klub na Prince Ave. priredi piknik na prostorih SND na 6818 Denison Ave.

26.—Društvo sv. Antona Padovanskega iz Newburgha ima svoj letni izlet na prostorih Ančke Sirkove na Summit Ad.

26. — Društvo sv Jožefa št. 169 KSKJ ima svoj letni piknik na Močilnikarjevih prostorih.

JULIJ

4. — Klub društev Slovenskega društvenega doma na Recher Ave. priredi svoj letni piknik na George Kilijopi farmi (off Eddy Rd. v Wickliffe, O.)

24. — Piknik fare Marije Vnebovzete na cerkvenih prostorih.

AVGUST

21. — Skupne clevelandske podružnice SŽZ priredijo piknik na vrtu SDD na Recher Ave. Ves preostanek gre za Katoliško ligo.

28. Piknik Slovenske moške zveze na Brae Burn prostorih, 25000 Euclid Ave.

28.—Društvo sv. Križa št. 214 KSKJ priredi piknik na prostorih Doma zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

SEPTEMBER

3 — Društvo sv. Ane št. 4 SDZ plesno veselico v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

24. — Podružnica št. 32 SŽZ ima plesno veselico v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

24. in 25. — Praznuje Slovenski dom na Holmes Ave. 30 letnico svojega obstoja.

OKTOBER

16. — Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete priredi "Card party" v cerkveni dvorani.

22.—Podružnica št. 47 SŽZ priredi "Autumn Dance" v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti. Igra Lou Trebar orkester.

23. — Pevsko društvo Zvon priliki 35 letnice svojega obstanka. Koncert bo v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti.

IZ SLOVENIJE

(Nadaljevanje s 2. strani)

izdati le nakazilo in zadeva bi bila urejena. MLO Celje je dalj časa zamanj čakal na odgovor. Ker je na večkratne urgence MPT stalno zatrjevalo, da je kontingent odposlalo, se je MLO, ker blaga ni dobil, obrnil na ministrstvo za socialno skrbstvo, naj bi posredovali pri ministrstvu za preskrbo. Po neštetih telefonskih urgencah je po 4 meseceh dispečerska grupa le sporočila, da je nakazala izredni kontigent in sicer 300 pletenih moških jopic in 140 pletenih ženskih jopičev ter 1900 m blaga za perilo. MLO Celje je začel iskati med nakazili, ki jih je dobil od ministrastva tudi nakazilo za to količino blaga, toda ni ga mogel najti. Končno se je po večkratnem telefonskem in pismenem izmenjavanju misli ponovno obrnil na ministrstvo socialnega skrbstva, ki se je v tej zadevi obrnil na kontrolno komisijo. Ker bi morala ta kontingent blaga poslati "Tkanina", je kontrolni organ najprej pregledal arhiv "Tkanine", če ima kje prepis nakaznice ali razdelilnika, toda tudi pri "Tkanini" nakazila niso mogli najti. Dispečerska grupa ministrstva za trgovino in preskrbo, ki je takrat izdajala nakazila, prav tako ni mogla najti prepisa nakazila. Končno se je po vestnem pregledovanju obsežnega arhiva le posrečilo ugotoviti, da je bilo nakazilo MLO Celje 27. novembra 1947. 300 puloverjev, 340 ženskih pletenih jopičev med nakazili drugega blaga, nikjer z oznako da je blago namenjeno za revne šoloobvezne otroke, nikjer tudi ni tudi 1900 m blaga za perilo, za katerega vodja dispečerske grupe pri ministrstvu tov. Zagoričnik doslej še ni mogel sporočiti, kdaj, komu in kam je odšlo to blago. —" Kje so jopiči in blago, se še ne ve!

Nesrečni štedilniki.

Drug primer takega malomarnega in neodgovornega odgovornega odnosa do dela je zadeva razdelilnika za štedilnike. Kovaška in kovinska delavnica vojnih invalidov v Novem mestu izdelujeta štedilnike. Lani ob koncu junija sta jih imeli na zalogi za ca 240 tisoč dinarjev. To sta sporočili "Oskrbi" v Ljubljani, da pošlje razdelilnike za to blago. Čez štirinajst dni je "Oskrba" odgovorila, da morajo zahtevati razdelilnik od "Upravo za lokalno industrijo" pri Ministrstvu za komunalne zadeve. V ilustracijo tega je treba vedeti, da spada tudi oskrba pod komunalno minstrstvo, torej ni bilo treba odgovornim ljudem pri "Oskrbi" le poslati dopis glede štedilnikov oddelku 'stega ministrstva in zadeva bi bila rešena. Birokrati pa so se strogo držali instančne poti. Toda zadeva tukaj še ni bila končana. 17 julija je Kovaška delavnica prosila Upravo za lokalno industrijo, naj ji pošlje razdelilnik za izgotovljene štedilnike. Ker na ta dopis ni bilo odgovora, podjetje pa je le potrebovalo denar, ki je mrtev ležal v izgotovljenih proizvodih, se je 28 julija telefonično ponovno obrnilo na Upravo za lokalno industrijo, obenem pa prosilo, naj posluje v zadevi Republiška Kontrolna komisija. Tovariš Čop, uslužbenec Uprave lokalne komisije je zagotovil 2. avgusta organu Kontrolne kominsije, da je bil že prejšnjega dne razdelilnik poslan "Tkanini" (Le kaj ima "Tkanina" opraviti s štedilniki? Opomba urednika). Ker kljub mrzličnemu iskanju pri Upravi za lokalno industrijo kopije dopisa niso mogli najti, se je kontrolni organ poznanimal pri "Tkanini", kjer so ugotovili, da ta dopis še ni prispel. Končno je 4 avgusta "Tkanina" dobila razdelilnik, ki je bil datiran s 3. avgustom, torej tudi navedbe, da je bil dopis odposlan 1. avgusta, niso bile točne.

To sta dve zanimivi sliki iz komunističnega gospodarstva, ki jih posnemamo po "Slovenskem poročevalcu." In takega in podobnega je vse polno. Zmešnjava vsak dan večja, stiska za material in blago vedno večja. Nič čudnega, da nas rojaki iz domovine za božjo voljo prosijo, naj jim pošljemo šivank, sukanca, žebljev, žice in podobnih stvari.

Kupujte Victory bonde!

To je že druga generacija. — V Bronx živalskemu vrtu v New Yorku je pet let stara tigra "Dacca" skotila trojčke, ki jih vidimo na sliki. Mrs. Helen Martin, oskrbnica, je prinesla k njim malega orangutana, ki je bil prinešen iz Borneo, da mu jih pravilno predstavi. Vsak izmed mladičev je tehtal ob rojstvu po devet funtov; njih oče pa je 500 funtov težak tiger "Rajpur."

Zakaj bi še nadalje trpeli na VNETJU ČLENKOV in REVMATIZMU

Dva splošno znana kemista: Dr. Albert Fisher in Dr. J. Lewis od M.C.D. korporacije sta po mnogih letih raziskavanja odkrila v bolnišnicah preiskano in preiskušeno zdravilo, ki vam prežene bolečine v členkih in revmatizem.

SUMAN

se imenuje to zdravilo, ki je hitro učinkovito. Vsak, ki trpi na omenjeni bolezni bi moral poskusiti to zdravilo in ne bo več trpel na bolečinah v členkih in revmatizmu.

Naročite takoj — cena je $3.00 in 9c davek

Pošiljamo po C.O.D. ali priložite svoj ček ali poštni "Money Order"

M. C. D. CORPORATION

1243 WEST 3rd ST., DEPT. H — CLEVELAND 13, OHIO

Če vam zdravila ne pomagajo, vrnemo denar.

OBLAK MOVER

Naša specielnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St. — HE 2730

Da ne bodo mislili fantje, da je ta šport samo zanje. — Kot je videti so minili tisti časi, da bi se dekleta voziia na motornih kolesih samo na zadnjem sedežu oz. za svojim fantom. Zdaj so se pričele kazati tudi v tem športu neodvisne kot v mnogih drugih.

Ljubezniva Katarina

Pravijo, da je Stalin umrl. Kje naj go pokopljejo? Edino dostojno mesto bi bilo poleg Lenina. Toda, kaj bo rekel Lenin? Iz previdnosti so vprašli Leninovega duha. Ta ni dovolil. Rekel je: "Stalin je dal pobiti vse moje prijatelje."

Šli so k carju Aleksandru II. Toda on je rekel: "Ne, odpravil sem v Rusiji podložništvo, Stalin ga je zopet upeljal."

Spomnili so se Petra Velikega. Mogoče bo on dovolil, da pokopljejo Stalina poleg njega. Toda Peter Veliki je zmajal z glavo in odgovoril: "Odprl sem okno na Zapad, Stalin ga je zopet zaprl."

Končno so vprašali še carico Katarno Veliko. Smehljaje je pristala: "Čisto jasno, da smete položiti poleg mene Vašega očka Stalina. Kdaj pa sem se jaz branila, saj sem se tudi, ko sem bila še živa, kar dobro počutila v bližini moških.

O tisto pa ne

Ali trpi vaš mož za žejo?

Nikakor. On že poskrbi, da do tega ne pride.

MALI OGLASI

Pohištvo naprodaj

Proda se pohištvo za jedilno sobo v dobrem stanju. Za pojasnila pokličite KE 1867.

Delikatesna trgovina

Dobroidoča delikatesna trgovina se radi bolezni proda. Za pojasnila pokličite IV 0437.

(108)

Kdo je našel?

V četrtek 26. maja je bil izgubljen "white pearl" rožni venec med Addison Rd. in Sv. Vida cerkvijo. Pošten najditelj naj pokliče Mrs. Brodnik UT 1-5057.

Ženitna ponudba

Želim se v svrho ženitve seznaniti z Slovenko, samsko ali vdovo. Ponudbe pošljite na uredništvo tega lista pod naslovom "Srečna bodočnost."

Christiana Lodge and Cottages

Edwardsburg, Mich.

The Lodge has 30 rooms, with connecting shower and toilet. There are 17 cottages with private shower and toilet. Central dining room with American-European cooking.

All sports: golf, dancing, tennis and shuffleboard, horseback riding, private beach, boating and fishing, indoor games. Cater to overnight guests.

Located in Christiana Lake in a grove of large trees. 100 acres of private playground on US 112.

Write for folder.

CHRISTIANA LODGE

DOMINIC KRASOVEC, Prop.

Phone 9126F5

P.O. Edwardsburg, Mich

SEDMAK Moving & Storage

ALSO LIGHT EXPRESSING

1024 E. 174 St.

KE 6580

Stara mama

(POVEST)

13. poglavje

Štefanovo pismo v odgovor zadnjemu gospe Klare je bilo kratko. Iz tega je sklepala, da je še vedno bolan in zato ni mogel kaj več napisati. Takole je bral:

"Bronhitis in flebitis nista tako lepa kakor njuno ime, čeprav me je tvoj vrt zelo zabaval. Miss McPherson bi se v njem počutila srečna, to drži. Kadar sem malo boljši, jo vidim, kako meče hrepeneče poglede na starega Jocka Wetherbyja, ki ima več bolezni, kakor pa jim morejo zdravniki najti imena. Kadar se najslabše počutim je pa koklja nad menoj kakor kaka ponosna kokoš.

"Zdi se, da grof naše Connie sluti bližnji polom. Včeraj je skušal izbezati iz mene, kaj o nji vem. Šele pet minut sem bil zunaj na soncu, in že je bil pri meni, iz česar sklepam, da je name čakal. Kakor hitro pa je začel izpraševati, je mene napadel kakšelj, zato je spet odšel. Če je res vse, kar slišim — kajti rad poslušam čenče, kadar mi tako kaže — bi Connie desetkrat lahko dosegla ločitev. Mislim, da jo na nek način pogreša. Spoznal je namreč, da jo more mučiti — te vrste ljudi pa v tem uživajo.

"Oprosti mi, draga moja Klara nocoj ne morem pisati kaj več. Ti pa si čudovita, in tvoja pisma so mi v največjo radost. Vlivajo mi blagodejen mir. Vidim, da postajam manj razdražljiv in da manj sovražim soljudi.

"Bral sem drobno pesemco, ki mi je zdaj prihaja na misel in govori o tebi.

The world is young today:
Forget, the gods are told,
Forget the years of gold
When all the months were
May.

A little flower of Love
Is ours wihout a root,
Without the end of fruit,
Yet — take the scent thereof.

There may be hope above,
There may be rest beneath;
We see them not, but Death
Is palpable — and Love.

Res je mlad naš svet sedaj:
Zabi, da bogovi stari so,
zabi leta zlata, kaj zato::
mesci vsi so bili maj.

Še ljubezni cvet živi,
korenin res nima, ne,
zaman sadu nedejaš se
— pa vsaj lepo diši.

Gori morda je naš up,
pokoj doli bo morda,
nam nevidna sta oba,
smrt pa čutiš — in ljubav.

"Pesem je srčkana stvarca, primerna za stare prijatelje, ki se ljubijo in se jim dnevi iztekajo, pa tudi za mlade ljubimce, ki je morda njinova ljubezen bežna.

"Kmalu piši. Povej mi kaj več o Juditi.

Štefan."

Gospa Klara mu je skoraj pri priči odgovorila.

"Dragi Štefan!

"Tvojo pesemco znam že na pamet. Hvala ti zanjo. Čim bolj se staram, tem bolj pesnike cenim. So najpogumnejši ljudje, kar jih poznam, ker s svojimi pesmimi kljubujejo svetu, ki je iz tira. S kakšnim zanosom se zaletavajo v vrhove cen, ki jih ima danes premog, v sredo štrajkov, v poročila o valu zločinov! Težko je trditi, da se je svet po vojski kaj izboljšal, pa saj lahko vidiš, da se je spremenil, in jaz si rada dopovedujem, da se more spremeniti samo na bolje. Te misli se oklepam in berem pesnike, a nisem ena tistih, ki bi mogli svet izboljšati. Svet si predstavljam kot gostilno, kjer sem večerjala in so mi prijazno postregli. Želim ji, da bi dobro uspevala in ne padla v slabe roke. Ne da bi se morda nameravala kdaj vrniti tja. Saj mi je služila samo toliko, da sem enkrat v nji prenočila. Toda veselilo bi me, če bi se v nji tudi potniki tako dobro počutili, kakor sem se jaz, ali pa morda še bolj.

"Dan ali dva je, odkar je prišla k meni na čaj Judita, pa tudi žrtev nezgode v megli. Že je vanjo zaljuben ali pa kmalu bo, in nekaj podobnega bo tudi z Judito, Če bi se iz tega res kaj izcimilo — in meni se kar zdi, da bi se utegnilo — ne bosta imela lahko Millie bi dala še obleko raz sebe za starejšega sina, prav tako tudi John, a hčerka naj bi se poročila z možem, ki jo bo mogel sam vzdrževati. Jaz bi že storila, kar je v mojih močeh, a to je zelo malo. Po vojski so se moji dohodki presenetljivo skrčili, morama pa tudi podpirati neke revne Robertove sorodnike. Kakor Millie gleda, je ta mož kajpada skrajno neprimerna partija, čeprav je spodoben človek in ga je življenje trdo kovalo. Nek strah me obhaja, da je eden tistih nerazložljivih življenskih neuspehov, a mi zato ni nič manj všeč.

"Connie si je vtepla v glavo, da je vse na Noelu izredno občudovanja vredno. Menda sem rekla, da ni taka ženska, ki bi se prilagodila, pa sem se motila, kajti prilagodila se je Noelu. In zares moraš strmeti nad spremembo, ki jo je nad njo že izvršil. Sprejema njegovo odkritost in pogostno zmerjanje, kakor bi si jaz nikoli ne bila upala misliti. Noel je do nje sama prijaznost, vodi jo na koncerte in v gledališča, in zdi se, da mu je zabavna tovarišca. Noel je mnenja, da je že dosti hudega prestala — dasi priznava, da je bila sama kriva— in se trudi, da bi jo razvedril. Občuduje njegovo brezobzirno poštenost in da še malo nima spoštovanja do starosti, položaja ali človeških slabosti. Ko sta prvič skupaj kosila, sta šla k Ritzu, in kaže, da je bila Connie debelo našminkana. Noel pa ji je gladko povedal, da ne bo stopil v obednico prej, dokler si ona ne umije obraza; ga tudi je, potem pa se krotko usedla, brez najrahlejšega ličila, samo malo pudra na nosu. Zanjo je Noel res, kakor da bi ji ga bil Bog poslal. Millie je name zelo jezna in Luiza Connie niti ne pogleda ne. Judy z njo kar dobro izhaja, le da se ji ne zdi tako zabavna kakor Noelu.

"Ali sem ti že povedala, kako je Luiza slišala, da je bil Erik v Parizu v družbi 'dvomljive' ženske? Bila je pripravljena, da se pokaže plemenito in mu odpusti; ko pa je zvedela, da je bila samo Connie, njeno ponžianje ni imelo več mej. Bojim se, da je zdaj do Erika še bolj mrzla ko poprej.

"No da, vsak mora vse to pretolči, kakor smo morali mi. Jaz se vsak dan zahvaljujem Bogu, da mi je dal učakati čas, ko pokojno sedim vrh griča. Še lahko slišim hrup spopadov tam doli in krike ranjenih, a čeprav so moji najbližnji in najdražji, se preveč živo zavedam minljivosti vseh reči, da bi se kaj dosti vznemirjala. Rada bi videla, da bi bili srečni, a vem, da ne bodo, nisem pa Bog, da bi jim srečo naklanjala ali odtegovala. Ne morem storiti drugega, ko da se smejem in jih nekoliko tolažim. Se ti zdim trdosrčna? Ne, veš da nisem. Najsrečnejši med njimi je Noel, kajti je samo gledalec, kakor jaz. Ne vem, kako se mu je moglo posrečiti, da je iz arene prišel na galerijo gledalcev, a je le prišel. Mislim da zato, ker nič ne zahteva zase.

"Kar se Gordona tiče, je preveč stremljiv, da bi mogel biti srečen. Ženi se deloma zato, da ustreže materi, deloma svoji vroči želji priti med visoke živine, kajti kot zet Lorda Ottwaya tudi bo med njimi. A svoje Helene še ne pozna — zaenkrat. Jaz pa jo, bi dejala. Njena brada preveč štrli in njen nos je se preveč viha.

"O, koliškna radost, če nimaš nobenih želja! Radost, da imaš osemdesetlet in si neranljiv! Toda še celo jaz imam eno željo. Želim si namreč, prijatelj stari, da bi se kmalu spet videla. Toda ta želja je prijetna, je kakor lakota, ki bo kmalu utešena. Kar čutim namreč, da te ne morem izgubiti. Tukaj ali pa tam — kaj je na tem? Predstavljam pa si, da si se namrdnil, neumni stari Štefan!

"Kmalu mi spet piši. Zares upam, da si že boljši.

Tvoja Klara."

Bil je sončen februarski dan, in Noel je Connie pregovoril, naj bi se malo sprehodila po parku.

London se ji je zdel še kar znosen, po zaslugi njenega nečaka, in čeprav nima ničesar pričakovati, je pravila, je kar zadovoljna s sedanjim stanjem, dokler ostane kakor je.

Govorila sta o moških na splošno, ker ta stvar je Connie vedno zanimala.

"Ne morem si misliti, zakaj si tako lakomna na tujce," je pripomnil Noel, pa spet na svoj brezobziren način nadaljeval: "Od edinega Angleža, ki ti je kdaj kaj veljal, si zbežala."

Connie je bila kar trezno oblečena v temnomodro jopo in krilo, da sta se odražala od kožuhovine, klobuka, čevljev in rokavic v ljubi ji sivi barvi. Naličena je bila samo toliko ko vsaka druga ženska, ki sta jih srečevala. Bil je njen oseminštirideseti rojstni dan, in da ga dostojno proslavita, sta sklenila, da bosta pozneje šla kosit k Claridgeu.

"Tujci so me mnogo bolj razumevali," je odgovorila. "Ti ženske razumejo."

"Še preveč dobro, prekleto!" ji je pritrdil Noel. "A moški, kakršne ti misliš, razumejo samo eno vrsto žensk. Judite, na primer, ne bi razumeli."

Connie se je pomilovalno nasmehnila in nagnila glavo postrani.

"Saj res, dejala bi, da nje niti jaz ne razumem. Da ti odkrito povem: nekoliko razočarana sem nad Judito."

"Ne moreš je zadosti ceniti, Connie. Zato je ne razumeš."

"Že mogoče." Noelu nihče nikoli ni zameril. "Po mojem mnenju Judy ni zadosti ženska. Je čedna, nima pa magnetizma, nima privlačnosti."

"Dostojna angleška dekleta na to ne dado nič," je rekel Noel.

"Beži no!" Zasmejala se je skoraj prezirljivo. "Ker ne vedo, kako bi začele."

"To je ravno," je pritrdil Noel. "Prav to je zanje dobro. Le poglej, kam je tebe pripeljalo."

Ta že ve, kako se streže krokodilom. — George Morgan, ki že 18 let streže krokodilom na krokodilski farmi v St. Augustin v Floridi ponuja 100 let starem krokodilu sladoled. Vse tako izgleda, da bi krokodil najraje pograbil "ice cream cone" in Georgovo roko.

PERUTNINA

17330 BROADWAY, MAPLE HEIGHTS

V zalogi imamo vedno mlade piščance in vseh vrst perutnine. Se priporočamo za svatbe, bankete in razne druge prilike. Pridite in si izberite.

ANDY HOČEVAR in SINOVI

Tel. v trgovini Montrose 2369 — na domu Montrose 1917-J

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE

FRANK CVELBAR, lastnik.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

Za hitro okusno mrzlo ali vročo jed Creamette Spaghetti.

POŠILJANJE DARIL

V VSE KRAJE JUGOSLAVIJE

MOKA OD SEDAJ V NADALJE ODPOŠILJAMO LE **GOLD MEDAL MOKO**

$12.00 ZA ENO VREČO, KI TEHTA 100 FUNTOV; prevozna cena je vključena in sicer DO NAJBLIŽJE POSTAJE ALI PA LUKE prejematelja.

$ 9.00 ZA ENO VREČO, KI TEHTA 100 FUNTOV; prevoz je plačan samo do pristanišča REKA.

Eni in isti osebi zamorete poslati kolikor vreč moke želite.

STANDARD PAKETI

Prevoz in zavarovalnina do **najbližje železniške postaje ali parobrodne luke** prejemalca je vpošteto v cenah. Paketi so zavarovani le za popolno izgubo (Total loss).

Zavoj štev. 1 — Cena $35.00

1 lb. Sweet Chocolate	3½ lbs. Farina
10 lbs. Spaghetti	5 lbs. Barley
20 lbs. Sugar	5 lbs. Lard
10 lbs. Green Coffee	½ lb. Tea
5 lbs. Split Peas	1 lb. Noodles
½ lb. Hard Candy	2 lbs. Cocoa
4 oz. Black Pepper	2 lbs. Lentils

15 lbs. Red Kidney Beans
6 cans Tomato Paste, 6 oz. per can
2 cans Powdered Milk, 1 lb. per can
4 cans Sardines, 3¼ oz. per can
1 can Peaches (1 lb. 13 oz. can)
1 doz. Black and White Thread
1 pkg. Assorted Needles
18 pkg. Lipton Noodle Soup

Zavoj štev. 2 — Cena $15.50

12 lbs. Macaroni	10 lbs. Rice
1½ lbs. Luncheon Meat	5 lbs. Sugar
1¾ lbs. Farina	5 lbs. Coffee
4 ozs. Black Pepper	2 lbs. Lard

12 pkg. Lipton Soup

Zavoj štev. 3 — Cena $15.00

47 cakes Laundry Soap	12 cakes Face Soap
2¼ lbs. Luncheon Meat	4 lbs. Lard

Zavoj štev. 4 — Cena $16.00

20 lbs. Spaghetti	4 lbs. Green Coffee
7 lbs. Rice	1 lb. Powdered Milk
5 lbs. Sugar	3 cans Tomato Paste
4 ozs. Black Pepper	

6 pkgs. Lipton Noodle Soup

Zavoj štev. 5 — Cena $14.00

20 lbs. Rice	5 lbs. Coffee
8 lbs. Spaghetti	5 lbs. Sugar

Zavoj štev. 6 — Cena $16.00

7 lbs. Spaghetti	1 lb. Barley
3 lbs. Green Coffee	2 cans Tomato Paste
5 lbs. Sugar	4 ozs. Black Pepper
5 lbs. Rice	½ lb. Tea
2 lbs. Lard	1 lb. Powderel Milk
1½ lbs. Corned Beef	½ lb. Cocoa
1 lb. Sweet Chocolate	

6 pkgs. Lipton Noodle Soup

Lahko pošljete kolikor paketov želite, ampak samo EN PAKET NA ENO IN ISTO OSEBO.

Ako bi nastal slučaj izven naše kontrole, in bi bilo treba nadomestiti kakšne predmete, bomo nadomestili z predmeti iste ali višje vrednosti.

Streptomycin

Po običajni PRIPOROČENI POŠTI PO CENI:
90c za gram

pošiljamo z AVIONOM v vse kraje JUGOSLAVIJE po sledečih cenah:

10 gramov $12.50	40 gramov....$ 44.—
20 gramov ....$25.—	50 gramov....$ 53.—
30 gramov ....$34.—	100 gramov....$100.—

PENICILLIN in druga zdravila pošiljano tudi zračnim potom kot priporočene pošiljatve.

ČEKE IN MONEY ORDRE je treba izpolniti na naslov: DOBROVOLJNI ODBOR.

OPOMBA: Tem potom naznanjamo pošiljateljem, da smo mi za vsa naročila le posredovalci med pošiljatelji in tukajšnjimi oblastmi, in da radi tega vsako naročilo postane last pošiljatelja.

Ako nimate naših naročilnih listin, napišite naročila na Vaš lastni papir in napišite IME in NASLOV PREJEMATELJA NATANČNO IN RAZLOČNO.

DOBROVOLJNI ODBOR

245 WEST 18th STREET — NEW YORK 11, N. Y.

Telephone: WAtkins 4-4016

G. WHISKERS